

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA
ročník III. číslo 10/2015

Rozprávka o dvoch bratoch (2)

Myslím, že nemôžeme nevidieť v tejto vzbure syna voči otcovi, práve ducha dnešnej doby. Vzburu proti Bohu, proti Jeho zákonom. A to všetko v mene slobody bez hraníc, bez záväzkov.

Nakoniec je všetko preč. Ten, ktorý sa stal úplne slobodným, sa teraz v skutočnosti stáva sluhom. Pastierom svíň, ktorý sa chce najesť aspoň tým, čo dávajú sviniam za pokrm. Človek, ktorý chápe slobodu, ako číru svojvôľu robiť si čo chce a ísť kam chce, žije v klamstve. Zo svojej prirodzenosti je súčasťou spoločenstva. A o slobodu sa musí deliť. Sama ľudská prirodzenosť má v sebe príkaz a normu. Preto pravá sloboda začína až vtedy, ak to prijmeme a stotožníme sa s tým. Falošná nezávislosť vedie do otroctva. Sviňa je pre židov nečisté zviera. Preto slúžiť pri sviniah je výraz krajného odcudzenia a zbedačenia človeka. Úplne slobodný človek sa stal úbohým otrokom.

Dochádza ale k obratu. Márnotratný syn si začína uvedomovať, že je strate-

ný. Doma bol slobodný. Sluhovia jeho otca sú slobodnejší ako on, ktorí si myslia, že je úplne slobodný. Žijúc ďaleko od domova, od svojich koreňov, zistil, že žije aj ďaleko od seba. Ďaleko od pravdy svojej existencie. Jeho obrat – obrátenie – spočíva v tom, že sám seba uzná za odcudzeného. Odčudzil sa sebe samému a chce sa vrátiť k sebe samému. Uvedomuje si, že nájsť všetko čo stratil je možné len vtedy, ak sa vráti k otcovi. Slová, ktoré si pripravuje pre návrat domov, nám ukazujú predovšetkým jeho vnútornú púť, ktorou prechádza. V prvom rade sa vydáva na cestu domov vo svojom srdci. A zároveň je to cesta k sebe samému. V tomto momente nám podobenstvo ukazuje, čo je to obrátenie. Ako je spojené s bolesťou a vnútorným očistením.

Otec vidí syna zdľaka a ide mu v ústrety. Keď si vypočuje jeho vyznanie, vidí za ním práve tú vnútornú cestu, ktorou prešiel. Vidí, že našiel cestu ku skutočnej slobode...

(pokračovanie nabudúce)
Milan Supek, farár

Spoločnosť Ježišova – jezuiti

Spoločnosť Ježišova je mužským rádom bez paralelnej ženskej vetvy. Jej počiatky sú spojené so sv. Ignácom z Loyoly. Je svätcom, v ktorom sa snúbi bojovník so sluhom božím. V mladosti bol vojakom na španielskom kráľovskom dvore. Počas španielsko-francúzskych vojen bol ľahko zranený. Rekonvalescencia bola pre neho obdobím premeny. Prešiel do služieb nového kráľa – Ježiša. V duchu hesla: „**Všetko na väčšiu čest a slávu Božiu!**“ („Omnia ad maiorem Dei Gloriam!“) zakladá v roku 1540 v Paríži Spoločnosť Ježišova a stáva sa jej prvým generálnym predstaveným. Tento úrad zastával až do smrti.

Contemplatio in actio – byť kontemplatívny, duchovný, hlboko spojený s Bohom a zároveň činný, aktívny v službe blížnym. Jezuitskú spiritualitu charakterizuje vyváženosť medzi životom modlitby a apoštolskou činnosťou. Apoštolátom Spoločnosti Je-

žišovej je poskytovanie duchovných cvičení, pedagogická práca na univerzitách i stredných školách, vedecký výskum, masmédiá, vydavateľská činnosť, misie, práca s utečencami a medzináboženský dialóg.

Jezuiti majú zvláštny vzťah k pápežovi. Okrem tradičných sľubov chudoby, čistoty a pokory skladajú ešte osobitný sľub poslušnosti Svätému Otcovi. Skutočnosť, že súčasný pápež je tiež jezuitom, tento vzťah ešte posilňuje. Svätý Otec František je prvým členom jezuitského rádu, ktorý sa stal pápežom.

Na Slovensku začali jezuiti pôsobiť už v roku 1561 v Trnave. V súčasnosti pôsobia na siedmich miestach (Bratislava, Ivanka pri Dunaji, Košice, Piešťany, Prešov, Ružomberok a Trnava).

Už ako pätnásťročný vstúpil v roku 1939 v Ružomberku do Spoločnosti Ježišovej, aj nedávno zomrelý kardinál Ján Chryzostom Korec. Je pre nás svedkom nezľomnej kresťanskej viery. Bol prvým predstaviteľom slovenskej cirkevnej provincie, ktorý sa stal členom kardinálskeho kolégia.

Významnou udalosťou pre rehoľu jezuitov na Slovensku je v súčasnosti ukončenie diecéznej fázy procesu blahořečenia Tomáša a Františka Munkovcov, ktorá začala v roku 2011. Rímska fáza procesu začne po vydaní Dekrétu validity, potvrdenia o právnej platnosti a bezchybnosti dokumentácie diecéznej fázy. Pôvodne židovská rodina Munkovcov konvertovala na katolícku vieru. Starší syn Tomáš vstúpil do noviciátu jezuitov. Pri pochode smrti, počas evakuácie koncentračného tábora v Sachsenhausene, boli spolu s otcom zastreleni.

Eva Boglarská

Zo života Cirkvi

Synoda biskupov o rodine

V Ríme sa v dňoch 4. – 25. októbra 2015 konala 14. riadna biskupska synoda venovaná téme: Povolenie a poslanie rodiny v Cirkvi a v súčasnom svete, a tiež postojom Cirkvi k rozvedeným a znova zosobášeným a k problematike homosexuality. Synoda biskupov odhlasovala navrhovaný text záverečnej správy a text ďalej potvrdzuje učenie Cirkvi o nero- učiteľnosti manželstva. O možnosti

umožniť rozvedeným, ktorí uzavreli nový, civilný manželský zväzok, pristupovať k Eucharistii, dokument výslovne nehovorí, kľúčovým je však v tomto kontexte pojem „rozlišovanie“ pri prístupe k týmto ľuďom. Téme homosexuality sa dokument venuje len z pohľadu rodín, v ktorých takéto rodiny žijú. Synodu slávnostne uzavrela svätá omša 25. októbra v Bazilike sv. Petra.

Agnesa Billá, Eva Kočišová

Zo života farnosti

Duchovná obnova na Dubií

Sväty ruženec je silná modlitba. Mária bola dobrá Bohu, a preto si ju vyvolil, aby prostredníctvom nej prišiel na svet Boží syn. Mnohí z nás si ju vyvolili za svoju prostredníčku a orodovníčku. Tak

je len na nás, či si naberieme z jej hlbkej studnice darov. Slávenie titulu kostola celebroval misionár páter Vlastimil Chovanec, toho času pôsobiaci v Rwande (Afrika).

Agnesa Billá, Eva Kočišová

Kalendár svätých

Sväta Cecília Rímska,

panna a mučenica

Sviatok: 22. november

Sv. Cecília žila pravdepodobne v 3. storočí a bola oddanou veiacou, čo sa jej stalo osudným a zomrela mučeníckou smrťou 22. novembra. Svoj dom v rímskom Zátiherí, kde je teraz Bazilika sv. Cecílie, venovala pápežovi Urbanovi na bohoslužby. Podľa legendy, keď ju mučili kričala od bolesti, ale v duchu spievala a chválila Boha. Od 15. storočia je tak patrónkou hudby, hudobníkov a spevákov. Cecília patrí medzi sedem žien – mučeníčok, ktoré sú spomínané v rímskom kánone. Veľmi významný je fakt, že je pochova-

ná v katakombách sv. Kalixta, popri takzvanej „Krypté pápežov“. Neškôr pápež Paschál I., veľký ctiteľ svätej, prenesol jej telo do krypty baziliky. Koncom roku 500 otvorili sarkofág. Telo svätej sa javilo v stave mimo riadneho zachovania. Sochár Maderna vytiesal známu mramorovú sochu, vernú kópiu, z výzoru a polohy tela mučeníčky. Ostatné údaje o nej sú sporné, ako aj napríklad známe texty o jej mučeníctve, ktoré sú viac literatúrou ako historiou – obsahujú rad dramatických príbehov, končiacich krutými mučeniami a odťatím hlavy. Medzi jej znaky patrí lalia, organ, lutna a palma.

Mária Fečová

Recenzia

C. S. Lewis: Rady skúseného diabla

Výhodou každého boja je, keď máme možnosť dopredu poznať svojho nepriateľa. Skutočnosť, že vieme o jeho úskaliach a bežných praktikách, zvyšuje šancu na výhru. Írsky autor C. S. Lewis poznal veľmi dobre obidve strany bojiska. Z presvedčeného ateistu sa stal významný kresťanský obhajca vieri. Svoje rady prvýkrát zverejnil v novinách, ešte počas druhej svetovej vojny, ale pri čítaní máte pocit, ako keby ich písal včera. Kniha je ako odhalená súkromná korešpondencia medzi skúseným pekelníkom Krutodlakom a jeho synovcom Svrabomilom. Podaná je s výsmechom a iróniou, ktorú paradoxne sám diabol neznesie. Autor detailne opisuje odtiene ľudského konania, myšlienky, o ktorých si často myslíme,

že ich ani Boh nevidí. Celou knihou sa nesie myšlienka, ktorá Krutodlaka hnevá najviac. Až dosiaľ nenašiel vysvetlenie na fakt, aký má Boh s nami zámer. Čo vlastne sleduje tým milosrdstvom. Krutodlakovi sa to nezdá normálne. Azda najvtipnejšie vyznieva jedno z jeho zúfalých zdôvodnení, že Boh bude určite veľký pôžitkár, lebo po smrti všetkým slúbuje večnú sláť. Ale to by bolo príliš prízemné zdôvocenie, a to my predsa vieme.

Tak len ľažko tejto útlej (naozaj má len 145 strán!) knihe niečo vytknúť. Navyše čokoľvek by mohlo vyznieť pokrytecky. Možno len fakt, že ked' nás autor nazval všíavou hávedou, ľudskými červami a bezsrstými dvojnožcami, tak bol ešte veľmi mierny.

Katarína Malíková

Latovka

V doterajších dejinách boli tisíce kráľov. Ich moc trvala krátko. Vo vedomí ľudí upadli do забudnutia. Píše sa o nich už len v knihách. Je však jeden kráľ, ktorý neustále kráča dejinami. Je to Pán Ježiš. On sa odlišuje od pozemských kráľov.

O svojom kráľovstve vyniesol výrok, ktorý sa dozviete, keď popreskávate latky s písmenkami tak, aby Vám dávali súvislý text. V poslednú nedelu cirkevného roku, budeme sláviť sviatok Krista Kráľa.

Anna Polčová

